Recensie: Priscilla Queen of the Desert the musical ****1/2

Arenberg Antwerpen
donderdag 18 januari 2024

foto © Steven Hendrix

Recensie:
"At first I was afraid, I was petrified." Het is de zin die het best onze gevoelens beschrijft toen we van de hoofdredacteur te horen kregen dat we naar 'Priscilla, Queen of the Desert' gingen. We hadden immers vorig jaar deze voorstelling al gezien en toen deden de uitvoeringen van sommige liedjes de tenen behoorlijk krullen. Voor de ervaring van dit jaar gaan we echter te leen bij Aretha Franklin en dan klinkt het als: "Forever. Forever. You'll stay in my heart and I will love you." om maar te zeggen hoe deze voorstelling gegroeid is. InTeam Producties weet met 'Priscilla, Queen of the Desert' een heerlijk fout feestje op de planken te brengen gevuld met een hele schare hits uit de jaren '80 en '90. De basis is het verhaal van drie drag queens op een road trip door de woestijn van Australië waarin iedereen uiteindelijk zijn 'True Colors' laat zien. Het geheel is overgoten met een saus van extravagante drag-outfits en afgewerkt met een royale dosis humor en woordspelingen. En als kers op de spreekwoordelijke taart, zijn er nog de geweldige prestaties van Jeroen Logghe, Brecht Callewaert en Baptiste Vuylsteke.

'Priscilla, Queen of the Desert' brengt het verhaal van Tick die als drag queen Mitzi Mitosis optreedt in de Cockatoo Club in Sydney. Wanneer een zekere Marion hem opbelt en vraagt om naar Alice Springs te komen, vraagt hij Bernadette Bassinger, een transvrouw die net haar boy toy is verloren, om met hem mee te reizen. Samen met de beeldschone, jonge, vrouwelijke Adam weet hij uiteindelijk Bernadette te overhalen om met een bus Australië te doorkruisen om in het Casino van Alice Springs een drag show op te voeren. Het excuus is dat ze onderweg aan hun acts kunnen werken. De reis verloopt echter niet van een leien dakje: het botert niet tussen de verwaande Adam en de oudere Bernadette, ze worden onderweg geconfronteerd met homohaat, de bus valt stil door mechanische pech en Adam wordt het slachtoffer van gay bashing. Gelukkig hangt er onverwacht ook liefde in de warme, Australische buitenlucht en heeft Tick nog een verrassing van formaat wanneer ze Alice Springs bereiken.
U leest het al: deze musical van InTeam Producties gaat maatschappelijk actuele thema's als homohaat en gay bashing niet uit de weg. Jammer genoeg is het anno 2024 nog altijd nodig om te sensibiliseren rond deze thema's. Als lid van de lettersoep kan je ook vandaag de dag niet overal zomaar openlijk zijn wie je ten diepste bent zonder het risico te lopen om bedreigd te worden. Erger nog: op hoe langer hoe meer plaatsen in de wereld worden leden van de LGBTQIA+-gemeenschap openlijk vervolgd omwille van hun identiteit. En "I will survive" is niet voldoende. We moeten als maatschappij streven naar "Girls Just Want To Have Fun" en "We Belong". Het is een mooie boodschap die mee verweven zit in een grappige feel-good-musical.

Dit artikel en zijn foto zijn auteursrechtelijk beschermd.
Herdistributie zonder schriftelijk akkoord is verboden.
This article and its picture are copyrighted.
No redistribution allowed.

Want dat is uiteindelijk waar het om draait in deze uitvoering van 'Priscilla, Queen of the Desert': een toffe avond beleven gevuld met disco, flashy kostuums en aangebrande humor. Heel wat van die humor komt uit de opmerkingen van Bernadette. Brecht Callewaert schittert werkelijk in de rol van deze transvrouw op leeftijd. Met een ietwat rokerige stem maakt hij ze vrouwelijk in gedragingen en gevoeligheden en toch ook een personage met ballen. (Al beweren kwatongen dat ze die in een potje in haar handtas draagt.) Ze is de harde tante die kwistig met complimenten strooit als waren het bloemen waar de stenen bloempotten nog aanhangen. Ze gaat lijnrecht tegenover Adam staan en leest hem graag de levieten. Maar als het erop aankomt, is ze de eerste die voor hem op de bres springt.

Brecht Callewaert maakt van Bernadette Bassinger een veelzijdig personage en valt nergens uit zijn rol. Hij heeft als vertaler van dit stuk ook gezorgd voor geweldige oneliners voor dit personage. "Je trekt dezelfde snoet als mijn poes die heel dringend moet.", "Een blowjob, dat is geen echte job." en "Ik voel me net een opgetutte geit op weg naar het offerfeest." zijn frasen die in taal en setting de nagel op de kop slaan. En ook dat is zo heerlijk aan deze uitvoering van 'Priscilla, Queen of the Desert': hij is echt wel goed vertaald. Vooral taalhumor en beeldspraak is heel moeilijk om over te nemen in een andere taal, maar daar is Brecht echt wel in geslaagd. Deze musical bulkt van de dubbele bodems in het woordgebruik en beeldspraak met een aangebrand randje.

Wanneer Brecht Callewaert 'After All The Love Of My Life' zingt, blijft dat rokerige in de stem aanwezig, maar krijgt het tegelijkertijd ook iets heel romantisch mee. Die hoopvolle sfeer wordt vervolgens naadloos overgenomen door Jeroen Logghe die zijn personage Tick de meest fantastische overgang laat maken naar 'MacArthur Park'. Joke Van Robbroeck, Saïn Vertomme en Isabelle Heremans nemen de zang over wanneer de disco-beat wordt opgevoerd. Na het romantisch momentje is het feest weer volop in swing (nou ja, in disco dus).

De drie diva's van dienst leveren trouwens een puike prestatie af. Vanuit de coulissen zijn ze meermaals te horen als backing vocals en ook op de scène schitteren ze (en niet alleen omdat ze glitterpakjes dragen). Hun absolute hoogtepunt is wanneer ze 'I Will Survive' zingen met een ferme uithaal waarvan je kippenvel krijgt. De power spuit van het podium en de sfeer wordt versterkt door het feit dat de drie hoofdrolspelers in totaal over de top bloemenkostuums op het podium staan te dansen. Over "one big gay party" gesproken!

En dan is er nog Baptiste Vuylsteke als de puberale Adam, alias Felicia Jollygoodfelow. Laat ons daarvoor even te leen gaan bij Shocking Blue: "She's got it. Yeah, baby, she's got it!". Adam is de meest vrouwelijke van de drie drag-queens en steekt ook als man zijn vrouwelijke kantjes niet weg. In zijn rol als Adam heeft Baptiste heel weinig om het lijf (letterlijk dan) en is hij "eye candy of the day". Als zijn alter ego Felicia is hij een beeldmooie vrouw die menige vrouw met twee X-chromosomen het nakijken geeft. Uiteraard moet Adam meer zijn dan enkel een lust voor het oog en daar komt het vakmanschap van Baptiste naar voor. Adam wordt gespeeld als een schijnbaar zorgeloze, jonge flirter met een veel te scherpe tong die als je naar de diepte gaat toch zijn eigen onzekerheden en kwetsbaarheden heeft. En daarnaast kan hij ook nog eens geweldig goed zingen. Baptiste Vuylsteke bewijst in de voorstelling meer dan eens dat hij ook in de hoge regionen van zijn stembereik ferm uit de hoek kan komen. Dat maakt van Felicia een heel aannemelijke vrouw. Of het nu in de rol van Adam is of die van Felicia, Baptiste Vuylsteke is absoluut "Hot Stuff".

< Sascha Siereveld >

Cast:

Tick / Mitzi Mitosis: Jeroen LoggheBernadette Bassinger: Brecht CallewaertAdam / Felicia Jollygoodfelow: Baptiste Vuylsteke3 diva's: Joke Van Robbroeck, Saïn Vertomme en Isabelle HeremansMiss Understanding: Jens BroesBob: Erik GoyvaertsBenji: Siebe Pulinx

Dit artikel en zijn foto zijn auteursrechtelijk beschermd.
Herdistributie zonder schriftelijk akkoord is verboden.
This article and its picture are copyrighted.
No redistribution allowed.

Creatives:

Script: Stephan Elliott en Alan ScottArrangementen en orkestratie: Stephen 'Spud' MurphyVertaling: Brecht CallewaertRegie en scenografie: Niels de ValkChoreografie: Matthew MichelMuzikale leiding: Charles Vanden BrouckeProductie: InTeam Producties

Dit artikel en zijn foto zijn auteursrechtelijk beschermd.
Herdistributie zonder schriftelijk akkoord is verboden.
This article and its picture are copyrighted.
No redistribution allowed.